

Gemma Matas Gustems

L'arbre de l'avi

Tinet
www.tinet.cat

En Martí ha fet cinc anys
va content prop del seu avi.
Porta un petit arbre a les mans
el regal d'aniversari.

L'avi és el seu padrí
un gran amant de la natura.
Quan va néixer li va dir:
l'estimaràs i en tindràs cura.

Quan ja siguis un noiet
plantarem un arbre tots dos.
Buscarem un bon indret
perquè es faci fort i poderós.

El petitó ha anat creixent
i l'avi compleix la promesa,
ha arribat el gran moment
de plantar l'arbre a la terra.

Ja té un lloc ben escollit
un petit bosc ple de verdura.
És el seu lloc preferit,
tot és color, tot és natura...

Quan l'arbre ja està plantat
hi deixa una pedra amagada.
Hi ha el seu nom molt ben pintat,
l'arrel queda segellada.

És el teu arbre Martí,
quan jo ja hagi marxat
ell seguirà estant aquí,
serà sempre al teu costat.

En Martí s'ha anat fent gran,
l'avi ja el va deixar,
però que n'és per ell d'important
l'arbre que van plantar.

Tots dos han anat creixent,
són amics inseparables.
Sota ses branques potents,
hi viu moment inimaginables.

L'arbre és el seu santuari,
quan ha de prendre una decisió,
se'n va cap a l'arbre de l'avi
i sota l'ombra, hi fa reflexió.

Però tot de cop una vesprada
es va anar encenent el bosc.
La ma de l'home despietada
amb un llumí hi va prendre foc.

En Martí ho reviu amb tristor,
res ara recorda aquella imatge.
Tot és cendra, brut, fosc,
la natura ha pagat peatge.

Impotent i mig plorant,
recorda a l'avi i aquells mots.
Té la pedra entre les mans
l'arbre... li ha robat el foc!

Primera edició en ePUB i PDF: abril de 2012.

Publicat a www.tinet.cat.

Distribució sota llicència "[Reconeixement –
No Comercial – Sense Obra Derivada
\(by-nc-nd\) 3.0 Espanya](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/)" de Creative Commons.

